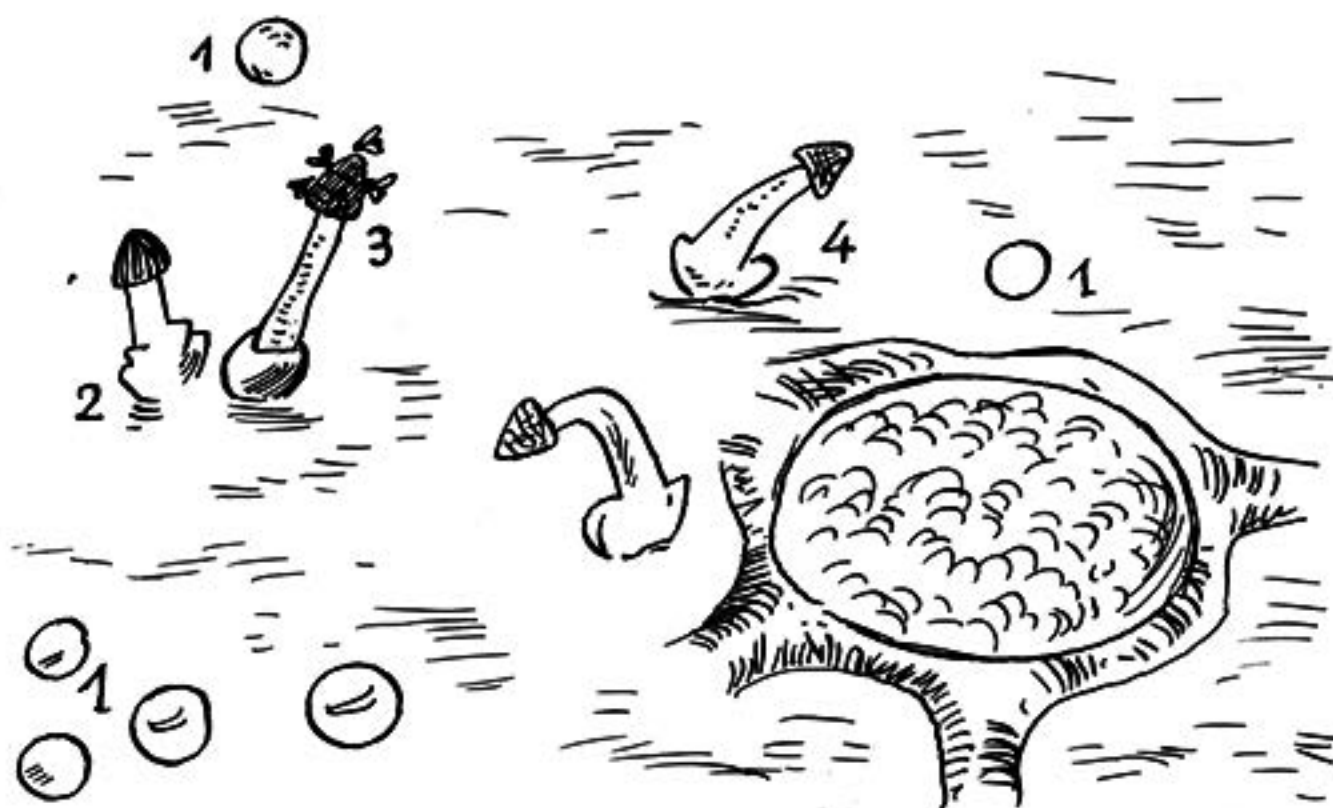

- 1) eieren.
- 2) pas uitgekomen, het hoedje is nog droog: geen vliegen, hoewel er vlakbij genoeg op de buurman zitten !
- 3) vliegen op slijmige hoed.
- 4) verwelkende exemplaren, geen slijm meer (vuilwitte hoedjes).

Arnhem, 28 maart 1964

E. Klaassen.

vervolg van: "Voor de boekenplank"

zijn.

De determinatietabel werkt vrij vlot tot op geslachten, gebruikt als eerste criterium de uitwendige vorm, en daarna de sporenkleur. De soorten staan per geslacht opgesomd en men moet door aandachtig lezen een keus doen. De omschrijvingen zijn kort maar duidelijk en nauwkeurig. Ook de standplaatsaanduiding is goed. Microscopische gegevens worden niet vermeld. Nomenclatuur en indeling is modern.

De reproducties zijn op 2/3 van de ware grootte. Een vergelijking met de oorspronkelijke afbeeldingen van Lange gaat natuurlijk niet op.

Toch is een geheel aanvaardbare soorten- illustratie ontstaan, ze-

ker voor dit prijsniveau.

Het werkje is met een duidelijke letter op goed stevig wit papier gedrukt en wordt in een geplastificeerde band in de handel gebracht.

3. R. Singer: Keys for the determination of the agaricales. Weinheim, 1962 64 pag. f 10,--.

Iedere mycoloog is natuurlijk op de hoogte van Singer's grote werk "The agaricales in modern taxonomy". Hiervan verscheen in 1962 een geheel herziene en uitgebreide tweede druk van 916 pag., jammer genoeg tegen de zeer hoge prijs van fl. 112,--.

Een uitvoerige bespreking van dit werk heeft nog niet in ons orgaan gestaan. Ik zal me daar niet aan wagen. Wel wil ik de aandacht vestigen op het bovengenoemde werkje van deze schrijver, dat de tabellen voor het determineren van de genera der agaricales der gehele wereld omvat, aangevuld met aanwijzingen, waar tabellen voor het determineren van de soorten te vinden zijn.

De tabel voor de determinatie van de families en genera omvat 42 pag., is streng wetenschappelijk opgesteld en maakt dus vaak gebruik van microscopische gegevens. Voor de talrijke technische termen wordt naar het hoofdwerk verwezen. Hoewel de meeste amateurs geen gebruik van dit boekje zullen maken is het voor sterk geïnteresseerden toch een geschikt geschriftje om bij de hand te hebben en er af en toe eens in te neuzen. Er is genoeg uit te halen en te leren, o.a. dat er volgens Singer geen enkele tabel bestaat om goed Clitocybe's te determineren!

4. S.D. Garrett: Soil fungi and soil fertility, Oxford, 1963, Pergamon Press 165 pag. 10s6d.

Dit is werkelijk een verademend boekje om te lezen. Op deskundige, degelijke, maar toch duidelijke wijze behandelt de auteur een groot aantal punten en onderwerpen die met paddestoelenleven in de bodem samenhangen en waar we op stoten als onze aandacht nog iets verder rijkt dan soortenkennis. Van de verschillende hoofdstukken wil ik noemen: de werkzaamheden van het mycelium, saprophytische concurrentie in de bodem, mycorrhiza, microbiële bodembewoners, methoden voor de studie van bodemfungi. Het boekje is keurig uitgegeven en u kunt het voor fl. 5,50 moeilijk in de boekhandel laten liggen.

5. A. Bertaux: Petite flore pour l'étude des Cortinaires de la région Parisienne. Cahiers der Naturalistes, t. 16, fasc. 1, 1960.

Paris, 5 NF. 22 pag en 7 platen met 82 fig.

Op vrijwel iedere excursie kan men het volgende zien afspelen: de leider raapt per ongeluk een paddestoel op of krijgt hem van een van de niets vermoedende deelnemers in de handen gestopt, een vluchtige blik op de onderkant van de zwam en met een verachtelijk gebaar wordt het ding weggesmeten. Gordijnzwam, niet te deter-

mineren !

De ingewijden weten dit reeds jaar en dag, maar mij heeft altijd die vraag geobsedeerd: komen we dan bij dit geslacht nooit verder dan een summiere kennis van een tiental soorten? Zijn de tabellen in de " Flore " dan voor niets geschreven? Of is het werk van Orton in de New Naturalist-serie voor niets gedaan? Deze gedachten vielen mij in toen ik vorig najaar prachtige *Cortinarius concinnus* en *armillatus* zag.

"L'étude des Cortinaires sera agencée de telle façon qu'elle deviendra accessible à tous" schrijft de franse specialist Dr. Henry aan Bertaux. Deze laatste gaf toen bovenstaand werkje uit dat amateurs bekend wil maken met de grootste en voornaamste groepen, die er bij dit complexe geslacht te onderscheiden zijn, met de meest markante soorten en de beste kenmerken. Uit de grondige kennis van een beperkt aantal moet dan geleidelijk aan door ervaring en studie een uitgebreidere kennis mogelijk zijn. Maar in geen geval de zaak laten liggen als een behoorlijk aantal exemplaren vindt.

Een aanvulling kan men vinden in Bull. Soc. Myc. de Fr. suppl. t. 77, 1961, ook aan de hand van Bertaux, speciaal over de *Leucophylli*.

Excursie BERGEYK op zondag 22 sept. 1963.

Begunstigd door mooi herfstweer vertrokken we met zeven deelnemers in auto's naar de boerderij van de familie Wijnen in Bergeyk, waar de wagens gestald werden en iedereen van laarzen voorzien.

De morgen-uren brachten we door rond het Uileven, een eertijds echt brabantse vennetje, maar nu door bemesting sterk geëutrophiëerd.

In het veenmos vonden we prachtige *Galerina mycenoides*.

Onder de wilgenbomen stonden volop *Hypholoma subericaeum* en *Hebeloma pusillum*. Aan de rand van het veen groeide de slanke *Flammula myosotis*.

Aan de andere zijde werden we verrast met tientallen *Cortinarius concinnus* in allerlei stadia en prachtig van kleur in het zachte najaars zonnetje. In het schemerdonker van het wilgen en berkenstruweel ontdekten we tenslotte nog *Inocybe squarrosa* Rea, zo kenbaar aan de gele talrijke cystiden op de lamellen en het harig-schubbige hoedje.

Na de middagboterham lui liggend in het zonnetje verorberd te hebben wandelden we rustig langs mooie paadjes naar de Beekloop, maar de droogte van de voorafgaande week had niet veel meer laten staan.

We kunnen dan ook alleen maar vermelden: *Flammula graminis*,